

SHALOM !

Aceasta este prima mea campanie de după Anul Nou. Am petrecut câteva nopți la Fort Huachuca. Așa se pronunță? Nu prea înțeleg de ce cuvântul cuprinde și litera „h”.

Noi nu vom privi în oglinda retrovizoare, pentru că ea arată numai ce se află în spate și unde am fost în trecut, ci vom privi doar înainte ca să vedem unde mergem. Înțelegeți? De altfel, Pavel a spus: *„Fraților, eu... fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.”* (Filipeni 3.13-14). Aceasta vrem să facem și noi. Astfel, eu nu mă pot uita în urmă cu cincisprezece, șaisprezece ani, când am venit pentru prima dată la Phoenix, fiindcă de atunci s-au întâmplat multe, bune și rele, lucruri care merg în fața judecății, în mâinile lui Dumnezeu, ci mă uit la ceea ce voi face pentru Împărăția lui Dumnezeu în anul care vine, fiindcă doresc să fac mai mult; doresc să fac tot ce pot pentru Împărăția Sa.

În seara aceasta aș vrea să aduc Bisericii lui Hristos Mesajul acestui an nou, iar de mâine seară vom începe să ne rugăm pentru bolnavi. Cred că serviciul începe pe la ora 7.00-7.30, așa că ar fi bine să fiți aici pe la ora 6.00-6.15, ca să luați numere de rugăciune și să nu deranjați în timpul serviciului.

Dorim să mulțumim hotelului Ramada pentru că ne-au permis să folosim această clădire înainte de începerea acestei convenții. Domnul să-i binecuvânteze.

Dacă doriți să deschideți Scripturile împreună cu mine, vom citi din **Isaia 60.1-2**, dar mai întâi vom merge în **Psalmul 62.1-8**: **„Da, numai în Dumnezeu mi se încrede sufletul; de la El îmi vine ajutorul.**

Da, El este stânca și ajutorul meu, turnul meu de scăpare; nicidecum nu mă voi clătina.

Până când vă veți năpusti asupra unui om, până când veți căuta cu toții să-l doborâți ca pe un zid gata să cadă, ca pe un gard gata să se surpe?

Da, ei pun la cale să-l doboare din înălțimea lui: le place minciuna; cu gura binecuvântă, dar cu inima blestemă. - (Oprire).

Da, suflete, încrede-te în Dumnezeu, căci de la El îmi vine nădejdea.

Da, El este stânca și ajutorul meu, turnul meu de scăpare: nicidecum nu mă voi clătina.

Pe Dumnezeu se întemeiază ajutorul și slava mea; în Dumnezeu este stânca puterii mele, locul meu de adăpost.

Popoare, în orice vreme, încredeți-vă în El, vărsați-vă inimile înaintea Lui! Dumnezeu este adăpostul nostru. - (Oprire)."

Îmi place cum vorbește David aici despre „Stâncă.” Dacă sunteți atenți, noi întâlnim adesea expresia: „Dumnezeu este Stânca mea,” și cred că știți ce reprezintă „stânca” în Biblie, așa-i? **Stânca este descoperirea.** Astfel, când Petru a spus: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui Viu!” Domnul i-a răspuns: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele **ți-a descoperit** lucrul acesta... și pe această **piatră**...” pe această descoperire. Înțelegeți? Dumnezeu i-a descoperit: „...nu carnea și sângele **ți-a descoperit** lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri... și pe această **piatră** (descoperire) voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” (Matei 16.17-18).

Deci, în Psalmul pe care l-am citit, David spune plângând: „*Dumnezeu este Stânca mea, descoperirea mea.*”

Acum vom citi **Isaia 60.1-2:**

„Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.

Căci iată, întunericul acoperă pământul, și negură mare, popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine.

Să ne rugăm. Doamne Isuse, începem acest serviciu ținut în onoarea Ta, meditănd la cuvintele pe care tocmai le-am citit. Binecuvântează-ne, Tată, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Subiectul meu din dimineața aceasta este cuprins într-un singur cuvânt: „SHALOM,” care în limba ebraică înseamnă „Pace” sau ca salut: „Pacea să fie cu tine,” „Bine ai venit,” „Bună dimineața” sau un alt salut. Deci, deși în limba ebraică acest cuvânt are mai multe înțelesuri, sensul principal este „Pace.”

Acum, când am intrat în noul an, noi stăm deopotrivă în fața luminii și a întunericului, așa cum am citit aici, dar David ne spune: „*Încrede-te în Domnul, pune-ți nădejdea în El,*” iar Isaia zice că în timp ce „*întunericul și negura acoperă popoarele,*” Biserica se va ridica și va străluci în slava Luminii.

Ca la fiecare început de an, noi regretăm greșelile pe care le-am făcut în trecut și ne îndreptăm spre un viitor glorios în Lumina lui Hristos. Fără îndoială, dacă vom trăi până la sfârșitul acestui an, noi vom vedea din nou că am făcut multe greșeli și ne așteptăm să fie așa, pentru că mergem pe calea pe care întâlnim tot timpul „pro” și „contra”, aceasta fiind „legea balanței” în care trăim în viața aceasta; însă

suntem plini de bucurie să știm că avem un Mijlocitor care stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi, iar când suntem gata să ne recunoaștem greșelile, El ni le iartă. Da, El este plin de milă și de bunătate să ne ierte pentru acele greșeli.

Pentru început, aș vrea să vă vorbesc despre această „*negură mare și întunecată*” care se întinde, crește și devine tot mai întunecată în aceste zile. Noi știm că, duhovnicește, lumea devine tot mai întunecată în fiecare an și că bâjbâie tot mai mult în întuneric. Astfel, dacă ne gândim numai la lucrurile prin care am trecut anul trecut, vedem că este și mai mult păcat: asasinarea președintelui și așa mai departe, o mulțime de oameni fiind omorâți chiar aici, în țara noastră. Se întâmplă lucruri despre care credem că este imposibil să se întâmple într-o civilizație modernă, dar le avem pentru că negura aceasta întunecată se întinde tot mai mult peste oameni. Eu nu pot spune decât un singur lucru pentru cei care nu se vor întoarce la Lumină anul acesta și anume: că pe măsură ce trece timpul, ei se vor încovoia sub un întuneric din ce în ce mai mare.

Însă cei care se vor întoarce în anul acesta spre Lumină, vor deveni din ce în ce mai strălucitori, până în ziua măreață și mult așteptată a venirii Lui, când tot întunericul se va risipi. Acesta este motivul pentru care îi spun în această zi Bisericii Dumnezeului celui viu: „**Shalom**”: pentru că noi suntem luminile Lui. De altfel, Isus a spus: „*Voi sunteți lumina lumii.*” (Matei 5.14).

Așa cum am citit, profetul Isaia spune: „...*întunericul acoperă pământul, și negură mare, popoarele...*” (v. 2).

Cei care sunteți de vârsta mea, ați observat că de câțiva ani înapoi întunericul devine din ce în ce mai mare? Zilele trecute chiar am vorbit cu soția mea și i-am zis: „Se pare că în fiecare an oamenii se îndepărtează tot mai mult de Realitate, deși ar trebui să se apropie din ce în ce mai mult de El.”

Trecând pe străzi, am observat că femeile și bărbații și-au schimbat an de an

atitudinea și poziția, așa că acum au alte dorințe și le place să facă alte lucruri. Bărbații devin ca femeile, iar femeile devin ca bărbații și se pare că nu există nici o cale să oprești aceasta. Eu am cutreierat țara în lung și-n lat și am vorbit împotriva acestor lucruri, dar când am revenit în anul următor, am văzut că starea lor era mai rea decât în anul precedent. Oamenii aceia vor să facă binele, însă este ceva care-i oprește să facă ceea ce trebuie. Da, este ceva care îi presează și în forțează, ceva ca o ceață întunecoasă care cuprinde tot pământul. Acest lucru nu se întâmplă numai în Phoenix, ci peste tot în lume; parcă este o aglomerare de întunecime care devine din ce în ce mai densă și lovește în masculinitatea și feminitatea adevărată. Spun aceasta din punct de vedere firesc.

Această întunecime pare să intre din ce în ce mai mult și în biserici, iar dacă te ridici să spui ceva împotriva acestor lucruri, toți sar și te condamnă pe tine. Tu vezi cum vin aceste lucruri, dar dacă vorbești împotriva lor, oamenii înțeleg cu totul altceva. Uneori te înțeleg greșit femeile, alteori te înțeleg greșit bărbații și adoptă o atitudine greșită.

Uneori, bărbații buni sunt nevoiți să procedeze în așa fel încât să-și păstreze slujba pe care o au în cadrul bisericilor, pentru că altfel sunt excomunicați și trebuie să meargă mai departe singuri; și odată ce sunt excomunicați de anumiți oameni, le va fi greu să se atașeze de alții, pentru că aceia îi vor întreba: „Dar ce s-a întâmplat acolo?” Înseamnă că trebuie să alegi dacă stai pe convingerile tale și rămâi singur, sau dacă îți negi convingerile și rămâi acolo. Deci este foarte greu pentru oameni.

Cu cât trece timpul, se pare că oamenii nu mai sunt realiști, sinceri și adevărați, cum ar trebui să fie. Chiar și dacă trecem de la duhovnicesc la firesc, bărbații poartă acum pantofi roz de catifea și alte lucruri din acestea, așa că s-ar părea că au devenit mai mult ca femeile. Înainte, femeile fumau țigarete, dar acum fumează trabucuri și își taie părul ca bărbații; se pare că feminitatea aceea de doamnă nu mai există. Bărbații adevărați și masculini au dispărut, bărbații de acum gândindu-se numai la lucruri rele și stricate.

Cred că este la fel ca la începuturi, când fiecare gând din inima omului era îndreptat numai spre rău. Programele noastre de radio și televiziune sunt necenzurate, așa că oamenii pot vorbi aproape tot ce vor, chiar să înjure sau să vorbească murdar și să spună glume obscene care n-ar trebui spuse nici chiar într-o cârciumă. Totuși ei le pot spune la radio și la televizor și astfel le transmit direct în casele oamenilor. S-ar părea că acea întunecime acoperă totul; tot pământul pare să fie poluat.

De ani de zile, eu încerc să mă țin de un Etalon, de Cuvântul lui Dumnezeu, iar anul acesta sunt hotărât să mă țin de acest Etalon mai mult decât am făcut-o oricând în viața mea. Înțelegeți? Eu vreau să stau drept cu acest Cuvânt, iar dacă voi spuneți că fac aceasta doar ca să par mai deștept, dați-mi voie să vă spun, frate și soră, că sunteți total greșiți. Cu siguranță. Eu fac aceasta pentru că sunt obligat și dator s-o fac. Sunt dator să stau cu acest Cuvânt. Astfel, orice ar spune Cuvântul, să nu puneți nici o interpretare personală, ci spuneți numai cum este scris. Poate sunt unii care pot să-L interpreteze și să-L facă să sune puțin diferit, dar eu nu pot face aceasta, pentru că singurul limbaj pe care îl știu este cel scris aici, în Biblie.

Acum trei ani, când eram la biserica mea de acasă, Duhul Sfânt mi-a vorbit și a spus: „Du-te la Tucson, pentru că se va întâmpla ceva!” Eu am stat pe această platformă și v-am spus tuturor: „Așa vorbește Domnul, se va întâmpla ceva!” Poate printre noi sunt sute de oameni care știu aceasta. Eu am spus numai ce am văzut, iar mesajul a fost înregistrat pe bandă și se intitulează: „Acesta este timpul, domnilor?” Eu am văzut o constelație de îngeri, ca o piramidă, care a venit jos la nord de Tucson și ei mi-au spus ceva, dar nu știu ce a fost. În locul acesta sunt doi bărbați care au fost cu mine și au văzut tot ce s-a întâmplat, iar oamenii de știință au fotografiat acea apariție și au publicat-o în revistă. Cred că am o copie la mine... da, este aici. Este vorba de revista „Life,” și este întocmai cum a spus Duhul Sfânt că se va întâmpla.

Cei șapte îngeri au stat acolo la fel de reali cum mă vedeți pe mine aici, și mi-au spus să mă întorc acasă, pentru că este timpul să fie descoperite tainele pe care reformatorii nu le-au putut vedea în zilele lor, tainele care sunt ascunse sub cele șapte Pечеți ale Bibliei. Eu provoc pe oricine, să intre în cele șapte Pечеți, să le

cerceteze și să-mi arate o singură greșeală. Vedeți? Nu veți găsi nici o greșeală, pentru că ele sunt date prin inspirația lui Dumnezeu. Cu câțiva ani înainte de aceasta, eu am predicat „Cele șapte epoci ale Bisericii” și le-am desenat pe tabla din Tabernacolul meu.

Când sunt aici, eu nu predic învățătură, ci doar lucruri evanghelice fundamentale, pentru că sunt împreună cu frați care poate cred diferit de mine și astfel, nu aduc aceste învățături înaintea lor. Dimpotrivă, încerc să rămân doar la adevărurile fundamentale ale Scripturii, ca de exemplu la ceea ce credem noi. Când sunt însă în Tabernacol, aduc învățătură, iar ei o înregistrează. Dacă doriți aceste înregistrări, puteți să le luați, iar dacă predicatorul vostru nu este de acord cu ele și nu le dorește, nu trebuie să le luați. Vedeți? Fiecare puteți face după cum doriți.

Când am predicat despre cele șapte epoci ale Bisericii, am primit confirmarea lui Dumnezeu că este adevărul. Astfel, în timp ce desenam pe tablă și arătam cum a venit întunecimea în biserică, începând de la Niceea, și cum s-a răspândit prin toate epocile Bisericii, când am ajuns la ultima epocă, pe la 11.00 dimineața, Lumina a venit în chip vizibil și a desenat pe peretele din spatele adunării epocile Bisericii exact cum le desenasem eu pe tablă cu puțin înainte. Au fost prezenți sute de oameni care au văzut acest lucru și îl pot confirma.

Noi știm că înainte de a se întâmpla ceva pe pământ, Dumnezeu arată întotdeauna semne în cer. Așa s-a întâmplat, de exemplu, cu acea stea pe care au urmat-o cei trei magi. Mai întâi este dat un semn ceresc, apoi el este dovedit pe pământ. Întotdeauna, Dumnezeu lucrează prin semne și minuni care trebuie să-i urmeze pe credincioși peste tot. Iudeii s-au uitat întotdeauna după un semn, pentru că erau aleșii lui Dumnezeu și așa fuseseră învățați. „...am vrea să vedem un semn de la Tine și Te vom crede!” (Matei 12.38).

În Biblie, luna simbolizează biserica. Ea luminează Pământul în lipsa soarelui. În Apocalipsa 12 scrie despre „o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.” Când soarele se află pe partea opusă a pământului, în absența lui, luna reflectă lumina soarelui pe pământ. Tot așa,

trebuie să Îl reflecte Biserica pe Isus Hristos în lume, când El este absent. Noi credem aceasta.

Eu am vorbit despre aceasta în 1933, apoi papa a ieșit din Roma și a mers să viziteze pământul sfânt. El va veni și aici. Este ciudat că numai cu câteva nopți înainte ca el să părăsească pentru prima dată în istorie, Roma, luna a intrat într-o eclipsă totală. Ce a fost aceasta? Luna a umbrat lumina soarelui. Papa a vorbit cu patriarhul ortodox și au ajuns la o înțelegere, așa că s-a spus că „Papa face acest lucru pentru părtășie și pentru o bună înțelegere cu bisericile surori.” Pentru urechea firească acest lucru sună minunat, dar pentru urechea duhovnicească înseamnă întunecime. Cum este posibil ca bisericile prezbiteriene, metodiste, baptiste și pentecostale să intre într-o asemenea mizerie, știind că Biblia învață cu totul altceva? Este incredibil să văd că bărbați plini cu Duhul Sfânt pot să stea acolo și să spună: „Te simți cu adevărat duhovnicesc când stai într-un astfel de loc!” Pentru mine, lucrul acesta este oribil.

Cred că aveți și aici în Phoenix, desenul făcut cu epocile Bisericii. Câți dintre voi l-ați văzut? Ridicați mâna. Ați văzut cum le-a prezentat Domnul pe cer? Întocmai cum au fost desenate în Tabernacol. Este întocmai cum a făcut-o Duhul Sfânt cu trei ani în urmă, prin inspirație, în Tabernacol. De ce aceasta? Pentru că Biblia spune că *„Orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.”* (1Corinteni 13.1).

Duhul Sfânt S-a mișcat mai întâi prin inspirație și eu le-am desenat pe tabla de pe platformă. Apoi, El a venit și le-a legitimat ca adevărate (prin faptul că a făcut același desen pe peretele din spatele adunării și apoi prin eclipsa de lună care a avut loc când papa a vizitat Ierusalimul și când fazele lunii au urmat întocmai desenul făcut la prezentarea epocilor Bisericii). Și așa cum lumina lunii a dispărut tot mai mult și în final a fost o eclipsă totală, tot așa se va întâmpla cu epoca Laodicea care va intra într-un întuneric total. El a venit și a dovedit aceasta prin lună, în timpul când toate bisericile se adunau într-o federație.

Nu-i de mirare că Isaia a spus: *„...întunericul acoperă pământul, și negură mare,*

popoarele.”

Eu știu că nu este frumos să vorbești împotriva organizației, dar acesta este semnul fiarei. Organizația este cea care ne conduce spre acel semn și formează chipul fiarei. Eu nu spun aceasta pentru că aș fi supărat, ci pentru că acesta este adevărul. Într-o zi, când poate eu voi fi plecat, Phoenixul va fi martor la acest lucru și atunci veți ști că aceasta a fost „Așa vorbește Domnul.” Cum se face că mai bâjbâim în întuneric, când marele Duh Sfânt a confirmat aceste mesaje, a vestit lucrurile viitoare și nu a greșit niciodată? De ce nu se trezesc oamenii înainte de a fi prea târziu? Într-o zi va fi prea târziu să mai faceți ceva, pentru că veți avea deja semnul fiarei. Da, voi veți fi prinși în acel sistem și veți fi însemnați de el.

De ce nu veniți la Hristos să fiți umpluți cu Lumina Evangheliei lui Isus Hristos și cu puterea Lui de înviere, care poate să vă elibereze și să facă din voi o candelă așezată pe vârful muntelui? Indiferent cât se face de întuneric, tu să spui: „Bine, dar de ce să facem aceasta?” Ascultați! Este vremea să lăsați Lumina să strălucească! Lăsați-o să strălucească atunci când este mai întuneric, pentru că noi trebuie să lăsăm întotdeauna să strălucească lumina unde este întuneric. Profetul a spus: *„întunericul acoperă pământul, și negură mare, popoarele,”* și este cu siguranță adevărat.

Noi am înțeles ce a făcut ca luna să reflecte lumina. Dumnezeu ne-a arătat mai întâi pe tablă, apoi prin însuși prezența Sa, iar la urmă prin semnul de pe cer. Când papa s-a dus în Palestina, oamenii s-au aruncat cu fața la pământ și au început să-l ovaționeze și să-l venereze. Eu nu am nimic împotriva lui, dar sunt predicator și nu mă pot uni cu așa ceva, pentru că este același duh.

Se pare că acea *„negură mare și întunecoasă,”* s-a așezat peste oameni, așa că toți cred că singurul lucru pe care trebuie să-l facă este să meargă la biserică, să fie persoane bune și să-și treacă numele într-un registru. Ei cred niște lucruri foarte ciudate și spun: „Când mori, Dumnezeu răsucește cheia și schimbă duhul din tine într-un duh din El.” Așa ceva este greșit, pentru că atunci când mori, duhul din tine va fi la fel pentru totdeauna. Amintiți-vă că fariseii, saducheii și ceilalți erau

oameni foarte religioși, dar a fost degeaba.

Dumnezeu este un Dumnezeu gelos și are pretenția ca Mireasa Lui să fie curată. El vrea o virgină curată; vrea să nu găsească nimic lumesc în ea, fiindcă Mireasa trebuie să facă parte din Cuvânt, din El. Noi trebuie să facem parte din Cuvânt, nu dintr-un crez; trebuie să facem parte din Cuvânt, nu dintr-o biserică; trebuie să fim parte din Mireasă, pentru că biserica este condamnată. Ea merge în întunericul de afară, dar Mireasa merge în sus.

Ce bine ar fi dacă oamenii s-ar putea trezi pentru câteva momente ca să-și dea seama ce lucru mareț este acesta! Dar ei nu pot face aceasta din cauza mândriei. Biserica vrea să meargă ca restul lumii, dar așa ceva nu este posibil! Voi nu sunteți din lume! Credeți că pe o femeie aflată în sicriu o mai interesează dacă are părul aranjat sau altceva de felul acesta? Credeți că i-ar mai păsa cum este îmbrăcată? Dar un bărbat aflat în sicriu? Ar mai fi el interesat de aceste lucruri? Sigur că nu. Lor nu le-ar mai păsa de așa ceva. Dar știți care este problema? Noi nu suntem încă morți în Hristos, nu suntem încă morți față de lume, de aceea sunt atât de multe lucruri pe care vrem să le copiem de la vecini, din moda stelelor de Hollywood și așa mai departe. Aceasta este problema bisericii. Noi suntem în întuneric și bâjbâim în întuneric, pentru că prorocul a spus clar: *„Întunericul acoperă pământul, și negură mare, popoarele.”*

Ce înseamnă cuvintele „un întuneric mare acoperă oamenii”? Luna și-a pierdut strălucirea din cauză că a intrat în umbra pământului și astfel razele soarelui nu au mai ajuns la ea și-o lumineze. Aceasta se întâmplă și cu biserica: a intrat în umbra lumii. Așa se întâmplă cu prezbiterienii, cu metodiștii, cu penticostalii. Aceasta este problema cu noi toți. Lumea blochează Lumina pe care ar trebui să-o reflectăm. Ea se învâрте și intră la mijloc, iar când trec una pe lângă cealaltă, aruncă umbra ei asupra bisericii.

Lumea a intrat în biserică în numele denominațiunii, în numele unui crez, așa că am ajuns religioși de sus până jos, dar tăgăduim puterea de înviere a lui Hristos, care a confirmat Cuvântul profețit pentru această zi. Dar noi știm că Lumina poate

veni numai prin Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, El a spus la început: „*Să fie lumină!*” și a fost lumină, ceea ce a confirmat adevărul Cuvântului vorbit de Dumnezeu.

Întunecimea a venit prin faptul că lumea a intrat în linia reflecției Soarelui peste Lună, pentru că duhovnicește se întâmplă exact cum se întâmplă în mod natural. Ceea ce s-a întâmplat în natură ne-a arătat cu exactitate ce se întâmplă pe plan duhovnicesc. Totul se apropie de sfârșit, iar voi tinerii, nu veți îmbătrâni până când se vor întâmpla toate acestea, peste trei sau patru ani.

Noi suntem în epoca Laodicea, ultima epocă a bisericii, o epocă în care biserica este căldicică și l-a scos pe Hristos afară din mijlocul ei. Oricine citește Biblia știe aceasta. În Apocalipsa 3 scrie că El este în afara bisericii și încearcă să intre, dar nu găsim nicăieri că a reușit să mai intre vreodată. „*Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc,*” spune El, pentru că Mesajul îi mustră și îi pedepsește pe toți aceia pe care îi iubește. El bate și încearcă să intre, dar întunericul a închis ușa, întocmai cum trebuia să se întâmple. Lumina care a strălucit până acum, va fi oprită complet pentru că totul se îndreaptă spre formarea chipului fiarei, ceea ce înseamnă sfârșitul timpului.

La început, Dumnezeu a separat lumina de întuneric, iar astăzi face la fel: separă lumina de întuneric. Biblia spune că la început „*Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!”*” dar nu uitați că nu poate fi nici o lumină în afara Cuvântului lui Dumnezeu. Soarele pe care-l vedem pe cer este de fapt Cuvântul lui Dumnezeu confirmat, deoarece Biblia spune că peste pământ era un mare întuneric și ceață, dar Dumnezeu a zis: „*Să fie lumină!*” Ce s-ar fi întâmplat dacă nu ar fi apărut lumina? Atunci n-ar fi fost de nici un folos ca El să vorbească. Dar când Dumnezeu a vorbit și a spus: „*Să fie lumină!*” lumina prin care trăim și noi astăzi a venit la existență ca să confirme că Cuvântul Său este Adevărul.

Fraților, singura Lumină pe care o putem avea astăzi în biserică este Lumina pe care o confirmă Dumnezeu pentru această generație.

Noi știm cu toții că fiecare epocă a primit o părticică din această Lumină. Astfel, El i-a adus în scenă pe profeți, iar Cuvântul Domnului a venit la ei și a fost descoperit. În Vechiul Testament, cuvântul „văzător” înseamnă „cel căruia i se descoperă Cuvântul.” Cum se face aceasta? El vede lucruri care vor veni, apoi Cuvântul Domnului a venit la împlinire în fiecare epocă.

Isus a spus despre Ioan: „*Ioan era lumina care este aprinsă și luminează...*” (Ioan 5.35). De ce? Pentru că Isaia a spus cu șapte sute doisprezece ani înainte de nașterea lui: „*Un glas strigă: „Pregătiți în pustiu calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeu nostru!”* (Isaia 40.3), iar în Maleahi 3.1 citim: „*lată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.*” Vedeți? El a fost Cuvântul legitimat, Cuvântul făgăduit pentru acea zi; a fost lumina aceluia ceas, pentru că a împlinit fiecare Cuvânt vorbit de Dumnezeu cu privire la el.

Apoi, când a venit Isus, Ioan a zis: „*Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez*” (Ioan 3.30), pentru că El era Lumina. Cum a fost posibil ca acei bărbați religioși să scape aceasta, când Dumnezeu a vorbit în toate timpurile despre ceasul acela care urma să vină? Cum de au trecut fariseii și saducheii pe lângă El? Isus a zis: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39). De ce nu L-au recunoscut frații Lui? Pentru că a fost profețit că se va întâmpla așa.

Și la fel se va întâmpla astăzi, când peste oameni vine o mare întunecime. Dumnezeu va trimite pe cineva să-i confirme Cuvântul. Da, o va face cineva. El a făgăduit aceasta și lucrează la fel cum a lucrat întotdeauna, pentru că nu și-a schimbat niciodată felul de lucrare. Dumnezeu profețește ce se va întâmpla, apoi trimite pe cineva să confirme acel lucru. Da, el trece peste capetele a milioane de oameni, pentru că întunecimea acoperă pământul, iar oamenii iubesc mai mult întunericul decât lumina, pentru că întunericul are o mulțime de plăceri.

Nu demult, am văzut o emisiune de la Hollywood în care se spunea: „Viața începe după apusul soarelui.” Adevărul este că atunci începe moartea, pentru că toate aceste cluburi de noapte în care ei cred că trăiesc și se simt bine, le aduce de fapt

moartea.

Dumnezeu a separat de la început lumina de întuneric. El a făcut aceasta întotdeauna. În timp ce vine lumina, ea presează întunericul și-l împinge în partea cealaltă a pământului. Același lucru se va întâmpla acum când suntem chiar înainte de ivirea zorilor. Steaua dimineții a ieșit să salute ziua care vine, iar Duhul Sfânt Își arată Lumina. Fraților, vine o vreme când lumina va fi separată de întuneric. Atunci, biserica lumească și ordinele ei vor merge în întuneric, iar Hristos și Lumina făgăduită a Cuvântului Său vor merge în răpire. Se apropie zorii unei zile noi, o zi de bucurie pentru mulți din cei care așteaptă venirea Lui.

Astăzi sunt o mulțime de oameni sinceri care vor pierde aceasta. Ei sunt oameni sinceri și buni, ca Maria și Iosif care veneau de la praznicul Paștilor, dar nu știau că îl pierduseră pe Isus. Astăzi sunt o mulțime de oameni care fac la fel și se gândesc că Isus este cu ei. Aș vrea să pun puțin această Lumină mică peste voi, ca să vedeți cât de infailibil este Cuvântul lui Dumnezeu. Toți cei care suntem în după-amiaza aceasta aici și suntem creștini, credem că Isus a fost Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Noi credem că El S-a născut din fecioară și a fost Cortul în care a locuit Dumnezeu cel Atotputernic aici pe pământ. El nu a fost doar un profet, un om obișnuit, ci a fost Dumnezeu însuși arătat în trup omenesc; a fost Emanuel, adică Dumnezeu cu noi.

Fiți atenți cum au crezut Maria și Iosif că Isus era cu ei. Ei credeau sincer aceasta și se gândeau: „Este în ordine. El este obligatoriu cu noi!” Dar din păcate, ei erau greșiți pentru că El nu era cu ei.

Foarte mulți oameni gândesc la fel astăzi. Ei știu că se apropie timpul când se va întâmpla ceva, dar ce fac? Se alătură unei biserici crezând că El este cu ei. Dau mâna cu predicatorul și cred că aceasta este tot ce trebuie să facă pentru că „El este cu ei!” Se gândesc că dacă sunt botezați sau confirmați într-un anumit fel, Isus este cu ei. Frate și soră, ei sunt la fel de sinceri ca Iosif și Maria, dar cu toate acestea sunt greșiți.

Viața ta dovedește dacă Isus este cu tine sau nu. Viața ta arată dacă El lucrează aici sau nu, pentru că Cuvântul spune că „*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...*” Cum este posibil să-L ai pe Hristos în tine, dacă duhul pe care-l ai respinge Cuvântul Său și ia un crez în locul Lui? Așa ceva este imposibil! El s-ar nimici pe Sine însuși dacă și-ar respinge propriul Cuvânt. Înțelegeți?

David a spus: „*Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei.*” Să știți și să fiți siguri că atunci când ne vom întâlni în acest nou an, ne întâlnim în puterea învierii lui Hristos. „*Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin.*” (Psalmul 16.8).

Priviți cât de infailibil este Cuvântul! Prieteni catolici, voi spuneți că Maria a fost mama lui Dumnezeu, dar ea nu a fost nici măcar mama lui Isus așa că, cum ar putea fi mama lui Dumnezeu? Isus nu a numit-o nici măcar o dată „mamă”. Într-o zi, cineva a venit la El și l-a zis: „*lată, mama Ta și frații Tăi stau afară și caută să vorbească cu Tine.*”

Dar Isus a răspuns celui ce-l adusese știrea aceasta: „Cine este mama Mea și care sunt frații Mei?”

Apoi și-a întins mâna spre ucenicii Săi și a zis: „lată mama Mea și frații Mei!

Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă.” (Matei 12.47-50).

Apoi, când era pe cruce El i-a zis Mariei: „*Femeie, iată fiul tău!*” Apoi, a zis ucenicului: „*lată mama ta!*” (Ioan 19.26-27). Vedeți? El nu a zis: „Mamă, iată fiul tău,” ci a zis: „**Femeie**, iată fiul tău!” Ea nu a fost mama lui Dumnezeu, ci doar un pântecede împrumutat, pe care Dumnezeu l-a folosit pentru a intra în lume. Dar aceasta nu a făcut-o mai presus de celelalte femei, pentru că El ar fi putut să se folosească de oricare alta. El se poate folosi și de pântecedele inimii tale ca să își

vestească Fiul, dar numai dacă Îl lași. Înțelegeți? Ea nu a fost mama lui Dumnezeu; El nu a fost nici măcar sămânța Mariei, pentru că femeia nu are sămânță. Dimpotrivă! Dumnezeu Creatorul a creat tot ce a fost pus acolo. Astfel, dacă primul Adam a fost creat fără tată și mamă, cu al doilea Adam s-a întâmplat la fel. Dumnezeu, care este Același, a creat un trup în care a locuit în plinătate.

Și încă ceva. Dacă Maria a fost mama lui Dumnezeu, cum a putut face acea mare greșeală când a spus: „...tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare.”? (Luca 2.48). Prin faptul că a spus acele cuvinte, ea a negat nașterea Lui din fecioară: „...tatăl Tău și eu Te-am căutat.”

Uitați-vă cum a corectat-o acel Copil de doisprezece ani: „De ce M-ați căutat? Oare nu știați că trebuie să fiu în afacerea Tatălui Meu ca să discut cu acele denominațiuni?” (v.49). Dacă ar fi fost în afacerea lui Iosif, El ar fi trebuit să fie în atelierul de tâmplărie. Dar nu Iosif a fost Tatăl Lui, ci Dumnezeu. Așa este. „Oare nu știați că trebuie să fiu în afacerea Tatălui Meu?” El avea doar doisprezece ani, dar deși nu a fost nici măcar o zi la școală, i-a uimit pe acei preoți cu înțelepciunea pe care o avea.

El era Cuvântul; când S-a născut, El era Cuvântul și este încă Cuvântul. Și Cuvântul nu acceptă nimic fals, de aceea când Maria a zis: „...tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare!” a corectat-o imediat zicând: „Oare nu știați că trebuie să fiu în afacerea Tatălui Meu?”

El și-a muștră propria mamă. De ce? Pentru că El era Cuvântul. În mintea oricui ar fi auzit cuvintele spuse de Maria, s-ar fi ridicat întrebarea cum de era posibil ca femeia care odinioară a spus că a fost umbrită de Duhul Sfânt și astfel a născut un Fiu, acum vine și spune că de fapt Iosif era tatăl Lui? Dar Cuvântul este infailibil și nu poate greși: „Oare nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?” El a fost în casa Tatălui Său, nu în casa lui Iosif. A fost în lucrarea Tatălui Său, discutând problemele religioase ale acelei zile, nu în atelierul lui Iosif pentru a face uși și alte obiecte de tâmplărie. „Oare nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?” Da, domnilor.

Mulți oameni din bisericile frumoase de astăzi vor intra în acest Consiliu al bisericilor. De fapt, nu vor intra, ci sunt deja acolo. Ei cred că trebuie să facă aceasta: „De ce nu putem fi prietenoși și amabili și să ne unim cu toții?” Cum se poate face aceasta? Bapțiștii au încercat mulți ani să-i facă pe toți metodiștii, bapțiști, iar penticostalii au încercat să-i facă pe toți penticostali, dar nu au reușit aceasta. Însă acest Consiliu este soluția. Biblia spune că ei vor face aceasta și este exact ceea ce au făcut. Astfel, bisericile spun: „Haideți să ne adunăm și să avem părtășie împreună.” Dar știți ce spune Biblia? „*Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?*” (Amos 3.3).

Unii din ei neagă nașterea din fecioară: 80% din bisericile penticostale neagă acest lucru; alții neagă botezul cu Duhul Sfânt, semnele venirii Lui și puterea învierii. Ei neagă că El este Același ieri, azi și în veci, dar cum este posibil să faci acest lucru, când Dumnezeu a îngăduit tot acest haos numai din cauză că într-o zi o femeie s-a îndoit de un singur Cuvânt al Său? Satan i-a spus adevărul cu excepția unui singur lucru, iar acela a cauzat toate problemele. Și dacă punerea sub semnul întrebării a unui singur Cuvânt a cauzat toate aceste dureri și neazuri, credeți că dacă faceți același lucru ca ea veți ajunge în altă parte?

Acesta este motivul pentru care Isus vine după o fecioară curată, sfântă și umplută cu Duhul Sfânt, cu puterea lui Dumnezeu și nu cu lumea. Oh, cât este de minunat să știi că ai harul să intri în acest grup! Cum este posibil acest lucru? Tu nu o vei putea face niciodată prin aderarea la o organizație, ci doar prin botezul cu Duhul Sfânt în trupul tainic al lui Isus Hristos. Numai așa poți fi eliberat din legăturile păcatului și ale morții și vei fi ridicat împreună cu El în înviere.

„*O mare întunecime...*” Denominațiuni mărețe și un grup de oameni care se adună și își prezintă părerile, lucru care te aruncă înapoi, într-o încurcătură ca cea de la început. Dacă îi urmezi, nu mai ai nici o nădejde, ești pur și simplu pierdut, pentru că toți par orbiți de aceste biserici „prietenoase” care se gândesc că Dumnezeu este cu ei. Ei spun: „Ei bine, Mileniul va începe atunci când se va aduna Consiliul și va porni mișcarea ecumenică, etc”, apoi aderă la aceasta. Ce fac prin aceasta? Un chip al fiarei, o putere atât de mare încât bisericile și grupările care nu vor adera acolo, vor fi puse deoparte. Așteptați numai să vedeți când se va întâmpla

aceasta!

Eu mi-am notat undeva acest lucru, în anul 1933, când Domnul mi-a îngăduit să văd acest lucru. Acolo scrie exact cum mi s-a spus: cum se va ridica acest lucru, cum va ieși papa din Vatican, și așa mai departe.

Ei sunt oameni buni, dar greșesc. Iosif și Maria erau oameni buni, dar greșiți. Și ce s-a întâmplat? Dumnezeu a folosit un băiat de doisprezece ani ca să arate că Cuvântul trebuie să rămână neamestecat, exact cum a fost vestit de la început: că „*fecioara va naște un Fiu,*” și așa a fost.

Când au aderat la acele biserici, ei s-au gândit că El era cu ei, dar nu a fost așa. Aceasta a fost o întunecime, iar eu aș putea să stau încă o oră la subiectul acesta, dar la începutul acestui an aș vrea să le spun celor aleși, scumpi, sfinți și chemați de Dumnezeu: „**Shalom,**” adică: „**Pacea lui Dumnezeu.**”

Acesta este timpul! Dacă aș putea merge înapoi, în zilele în care a fost creată lumea, și aș putea vedea tot ce s-a întâmplat, iar Tatăl m-ar întreba: „În ce timp ai fi vrut să trăiești?” i-aș răspunde: „Chiar acum! În timpul acesta.” De ce? Pentru că acesta este cel mai măreț timp pe care l-a trăit vreodată Biserica: chiar înaintea venirii Marelui. Oh, Biserica adevărată a Dumnezeului celui viu ar trebui să fie în flăcări, cu Lumina Evangheliei confirmate în mijlocul ei.

„*Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.*” (Isaia 60.1). Lumina acestei zile. Isaia a fost lumina din ziua lui; Noe a fost lumina din timpul lui. De ce? Pentru că aveau Cuvântul manifestat, iar Evanghelia, Cuvântul biblic al acestui ceas este Lumina acestui timp. O, ce timp glorios trăim!

„**Shalom**” înseamnă și „Bună dimineața.” Întunericul se adună. De ce? Ca să arate Lumina. Isaia 60.1 spune: „*Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.*” Acesta este motivul pentru care pot spune: „Shalom”.

Lumina a venit la voi, Pacea lui Dumnezeu a venit la Mireasa aleasă, la aleasa Doamnă, la cei pe care Dumnezeu i-a ales și i-a pregătit pentru aceasta înainte de întemeierea lumii.

Restul lumii nu va vedea niciodată aceasta; ei nu vor ști niciodată nimic despre acest lucru, pentru că Isus a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis...*” (Ioan 6.44). Iuda a stat alături de El, dar deși Lumina strălucea sub ochii lui, nu a putut s-o vadă pentru că în inima lui era o sămânță întunecată, iar când a venit confirmarea, întunericul din el a ieșit la suprafață.

Nu același lucru se poate spune despre femeia aceea micuță care părea întunecată; când a venit Lumina, întunericul s-a risipit și a lăsat-o să strălucească pentru că era o sămânță aleasă mai dinainte.

„Știu”, I-a zis femeia, „că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”

Drept răspuns, Isus i-a zis: „*Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.*” (Ioan 4.25-26).

Dar Iuda s-a îndoit, deși ar fi trebuit să umble în Lumină. Vedeți? Aceasta dovedește că nu contează lumina de aici de sus, ci Lumina din inimă este totul. Lumina de aici de sus, lumina intelectuală, va umbla și va avea părtășie și toate aceste lucruri de suprafață, dar când vine adevărata putere a lui Dumnezeu, Ea nu poate atinge această sămânță moartă, pentru că El nu Se poate reflecta într-o denotațiune. Când vine însă aici jos, în inimă, la sămânța adevărată și hotărâtă mai dinainte, împinge toată întunecimea afară din tine și te aduce în părtășie cu Hristos. El este Cel care Și-a dat Viața pentru tine, încă înainte de întemeierea lumii, fiindcă altfel nu ai fi putut s-o vezi. Așa a spus Dumnezeu.

Shalom, seminței alese mai dinainte. Amin. Pacea să se odihnească peste tine,

pentru că suntem aproape de sfârșit. Aș vrea să vorbim puțin despre această grupare.

Shalom: Lumina lui Dumnezeu trebuie să vină. Lumina Cuvântului este confirmată iarăși ca să puteți vedea manifestarea făgăduinței lui Dumnezeu pentru ceasul acesta. „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică.*” (Ioan 5.39). Ele mărturisesc despre ziua în care trăim. Ce este Lumina zilei? Ce a făgăduit Biblia pentru această zi? Vedeți cât este ceasul?

Nu-i de mirare că Isus i-a mustrat pe cei din zilele Lui pentru că nu l-au crezut pe Ioan. El era lumina, pentru că venirea lui fusese vestită de profetul Isaia. Dar deși a venit întocmai cum fusese profețit, deși era lumina manifestată a acelui ceas, ei nu l-au recunoscut. Ei nu l-au înțeles; s-au gândit că era Mesia sau un alt proroc și au trecut pe lângă el fără să-l vadă.

Apoi a venit Isus. Niciodată nu pot străluci două lumini în același timp. Nu poate fi o lumină a bisericii și o Lumină a lui Dumnezeu în același timp, ci este nevoie ca Lumina lui Dumnezeu să dea la o parte lumina bisericii. Acest lucru se întâmplă cu siguranță chiar acum, când Dumnezeu separă crezurile bisericesti de Lumina Cuvântului făgăduit pentru acest ceas în care trăim. Acesta este adevărul, prieteni. Poate nu vrei să crezi aceasta, dar așteaptă până vei afla dacă este așa sau nu. Totuși, sfatul meu este să nu aștepti acel ceas, ci să intri chiar acum când mai ai șansa s-o poți face.

Cuvântul este Lumină atunci când este confirmat. Astfel, Cuvântul făgăduit pentru această zi, nu poate fi nici o Lumină până când nu este confirmat, legitimat. Dacă atunci când Dumnezeu a zis: „*Să fie lumină!*” nu ar fi venit la existență soarele, nu ar fi fost nici urmă de lumină. Dar când El a zis: „*Să fie lumină!*” a fost lumină. Când Dumnezeu a făgăduit un Mesia, a venit Mesia. Astfel, Cuvântul Lui s-a împlinit și El a fost Lumina acelui ceas. Când El s-a arătat lui Noe și celorlalți proroci după el, ei au fost lumina timpului lor.

Lumina acestui ceas este Isus Hristos în puterea învierii, Cuvântul Său făgăduit pentru această zi. „*Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.*” (Ioan 14.12). Lucrări mai mari decât cele făcute de El? Credeți aceasta? Eu cred. Totul este atât de umil încât trece peste capetele oamenilor. Uitați-vă la El când era aici pe pământ. Cum ai putea face lucrări mai mari decât El? Eu am tradus adesea ca „mai multe”, dar este același lucru. În Ioan 14.12, El a spus: „*mai mari decât acestea.*”

Ați observat? Când a transformat apa în vin, el a luat apă, o substanță care era deja creată, și a transformat-o în vin. Când a hrănit cinci mii de oameni, El a luat un pește care înota odinioară în apă, l-a rupt, l-a multiplicat și l-a împărțit celor prezenți. El a luat pâini, care odinioară fuseseră grâu, le-a frânt și le-a împărțit la oamenii prezenți: o creație multiplicată.

Dar în zilele din urmă, El vorbește Cuvântul și creează, aduce la existență, dovedind astfel că este Același Dumnezeu de la început. El poate crea veverițe, poate crea orice dorește, pentru că este Dumnezeu. „...*ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.*” Cuvântul este infailibil și trebuie să fie legitimat și împlinit. „...*va face altele și mai mari decât acestea...*” Nu va multiplica ceva existent deja, ci va vorbi Cuvântul și va crea.

Observați Cuvântul făgăduit de El? Unde suntem noi astăzi? În ce zi trăim? Cât este ceasul? Dumnezeu Și-a manifestat Cuvântul în fiecare epocă. Voi aveți mesajul celor șapte epoci ale bisericii. Urmăriți cum au urmat acele fapte una după alta. Priviți timpul reformatoarelor și fiecare epocă. Totul s-a succedat întocmai cum spune Cuvântul și cum trebuia să fie, iar astăzi, Duhul Sfânt Se va manifesta întocmai cum spune Biblia.

Noi vedem semnele din cer și de pe pământ, Consiliul ecumenic și toate celelalte lucruri care se pregătesc. Și în mijlocul tuturor acestor lucruri, vedem că Evanghelia glorioasă a lui Isus Hristos, Evanghelia făgăduită pentru această zi se manifestă pe sine. Noi trăim într-un timp minunat. **Shalom** vouă, celor care aveți

Cuvântul în inimă și ați fost aleși înainte de întemeierea lumii să auziți Cuvântul pentru această zi. Dacă sunteți dintre aceia, atunci nu este un an rău înaintea voastră, pentru că vă stă în față o Lume minunată și o zi măreață care vine. Noi nu vrem să întoarcem o pagină nouă, pentru că mulți oameni încearcă să întoarcă o pagină nouă în ziua de Anul nou, dar pe urmă sunt la fel ca în anul care a trecut.

Este ca în istorioara pe care am citit-o ieri dimineață. O femeie l-a întrebat pe soțul ei, care s-a dus dis de dimineață să ia ziarul: „Ce mai este nou în ziar?”

„Nimic,” a răspuns el. „Sunt aceleași lucruri, doar cu oameni diferiți.”

Cam așa este și astăzi: aceleași lucruri. Astfel, avem organizații noi, dar aceleași doctrine vechi care doar te mângâie, așa că fiecare poate merge în orice direcție dorește. Aceasta este o nouă zi. Aleluia! Este o zi în care ar trebui să ne ridicăm și să strălucim în puterea lui Isus Hristos. Pământul este cuprins de un întuneric adânc, dar pentru noi ar trebui să fie o zi nouă în care să facem lucrurile așa cum le face El. Întoarce-te la Cuvânt și vezi făgăduința care a fost dată pentru această zi, fiindcă atunci vei ști dacă trăiești sau nu în Lumina acestui ceas. Schimbarea calendarului nu schimbă timpul, ci doar calendarul.

Fiți atenți! Faceți cum a făcut David: puneți-vă viitorul în mâna Lui. „Cum? Ce trebuie să știu, frate Branham?” Puneți-vă viitorul în mâna Lui. Nu contează ce vine sau trece, aveți încredere în El, fiindcă El este Cuvântul.

David a spus: *„Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El, și El va lucra.”* (Psalmul 37.5). El știa cine deține viitorul, de aceea a putut spune aceste cuvinte. Unul singur deține viitorul și Acela este Dumnezeu, așa că lasă-L pe El să te țină. Desigur.

Unii oameni spun: „Frate Branham, eu am tot încercat, însă...” Așa este, dar nu uita că răbdarea este o virtute, o roadă a Duhului Sfânt. „...dar cei ce se încred în

Domnul își înnoiesc puterea.” (Isaia 40.31 – În traducerea King James este scris: „Cei ce Îl așteaptă pe Domnul, își vor înnoi puterea.”).

Poate zici: „Cum pot să aștept mai mult?” Așteaptă pur și simplu. După ce ai făcut tot ce puteai face, stai și așteaptă. „Cum s-o fac?” Stai pur și simplu. El a spus că este Adevărul și este Adevărul; a spus că se va întâmpla și se va întâmpla. Cum? Nu știi, dar se va întâmpla. El a spus aceasta, a promis-o, iar dacă a promis-o, se va întâmpla negreșit. Așa este. Nu se va lăsa așteptat.

Țineți minte că lui Dumnezeu i-au trebuit mii de ani ca să împlinească promisiunea venirii unui Salvator. A fost nevoie de patru mii de ani ca să împlinească acea făgăduință, dar El a știut de la început când urma să se întâmple. Numai El a știut și nimeni altcineva. Dumnezeu a spus numai că se va întâmpla, dar când s-a întâmplat, oamenii erau atât de preocupați de alte lucruri, încât nu au putut să-L recunoască. Același lucru s-a întâmplat și astăzi și întotdeauna. S-a întâmplat de ambele părți și fără greșală.

Ce a făcut Dumnezeu în timpul celor patru mii de ani? A arătat o mulțime de preumbriri ale venirii Sale, una dintre ele fiind Iosif. Dacă priviți viața lui Iosif, veți observa că el a fost urât de frați, dar iubit de tatăl său. De ce? Pentru că era duhovnicesc și avea vedenii. Ceilalți frați ai săi erau patriarhi, dar nu aveau vedenii și nu puteau interpreta visele. Aceasta i-a făcut geloși pe Iosif și în cele din urmă l-au vândut pentru aproape treizeci de arginți. El a fost scos din groapa în care ar fi trebuit să moară și așezat la dreapta lui Faraon, așa că atunci când ieșea din palat, trâmbițele anunțau: „Plecați-vă genunchii, fiindcă trece Iosif!”

Exact acest lucru s-a întâmplat cu Isus, care acum stă la dreapta lui Dumnezeu. Într-o zi, El va părăsi tronul, iar atunci, trâmbițele vor suna și fiecare genunchi va trebui să se plece și să-L mărturisească pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Exact.

El a fost simbolizat și în David, când acesta a plâns pentru Ierusalim, ca împărat respins. *„Ierusalime, Ierusalime... De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își*

strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!” (Matei 23.37).

El a arătat aceasta din vremurile străvechi, prin umbre și simboluri, fiindcă știa că la vremea hotărâtă acea umbră sau simbol se va împlini întocmai, iar Mesia cel făgăduit se va manifesta pe deplin printre noi. Făgăduința deplină va veni, iar El a preumbrit-o zi după zi și an după an, dar când devine realitate, ei nu o cred.

El a făcut același lucru și pentru ceasul în care trăim: L-a preumbrit și L-a arătat în epocile Bisericii, dar oamenii sunt într-o mare întunecime; se pare că pur și simplu nu pot înțelege. Este un lucru atât de trist!

Dacă vezi un bărbat tânăr bine făcut, cu părul ondulat ca o femeie, cu un tricou strâmt pe piele, cu un pulover mare care atârnă pe deasupra și încălțat cu pantofi violeți, mai poți spune că este masculin? Oh, este atât de oribil să numești bărbat un asemenea individ! Așa este.

Apoi vezi femeile, care ar trebui să fie fine, delicate și iubitoare, îmbrăcate cu o pereche de pantaloni, cu țigara în colțul gurii și cu părul tăiat scurt ca la bărbați. Poți să le numești femei? Isus i-a zis Mariei „femeie”, dar ele nu ar trebui să se numească nici măcar atât, ci mai degrabă „femele”.

Uneori oamenii spun și cred că sunt sinceri, dar în realitate sunt cuprinși de un întuneric mare și gros. Biblia spune că ei vor fi așa. Citiți Isaia 3 și vedeți dacă nu așa trebuie să se comporte femeile în zilele din urmă. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Ieremia și ceilalți proroci au vorbit despre ceasul în care trăim noi, pentru că ei au văzut sfârșitul. Deci, noi vedem toate aceste lucruri, toată această întunecime care este peste oameni.

Dumnezeu a avut nevoie de mii de ani ca să arate umbrele și multe altele, dar cu toate acestea, ei nu au știut când a venit El. Nu L-au recunoscut deși a fost simbolizat în Iosif, în David, în Ilie și în toți ceilalți proroci. Scriptura scrie clar că El

Se va naște în Betleemul din Iudeea și tot Scriptura scrie că Se va naște din fecioară: „*Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-l va pune numele Emanuel.*” (Isaia 7.14).

De ce au vrut ei să-L omoare? Pentru că spunea că este Dumnezeu. Dar El chiar era Dumnezeu. Astfel, ei ziceau: „S-a făcut pe Sine însuși Dumnezeu și egal cu Tatăl, pretinzând că este Fiul lui Dumnezeu.” Dar El nu S-a pretins, ci chiar era, pentru că Biblia spune: „...*Îl vor numi: „Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.*” (Isaia 9.6). De ce nu au înțeles ei aceasta, deși scrie atât de clar? Nu-i de mirare că El le-a zis: „*Cercetați Scripturile...*”

Ei l-au spus: „Noi suntem ucenicii lui Moise,” dar El le-a zis: „...*dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.*” (Ioan 5.46). Totuși ei nu au înțeles.

Ceasul este aici, acum când oamenii aleg să meargă cu crezurile și lucrările lor în loc să meargă cu Isus cel iubit. Așa este. Acest lucruri vin și ele aduc tot mai mult întuneric. Dumnezeu a spus aceasta în Cuvântul Său, a vorbit prin semne și minuni în ceruri și a arătat cum se vor întâmpla toate lucrurile la oră și la minut, dar cu toate acestea, oamenii continuă să meargă în aceeași direcție. Se pare că nu se pot abține. Oameni buni de astăzi, fac același lucru pe care l-au făcut și cei din trecut.

Noi suntem trecători pe acest pământ, dar Dumnezeu este veșnic. El nu are început și nici nu se va sfârși vreodată, deci de ce nu vă încredințați Lui? Ridicați-vă privirile și străluciți de bucuria Luminii Cuvântului lui Dumnezeu care strălucește astăzi! De ce nu pot vedea oamenii aceasta, prieteni?

Ascultați-mă, pentru că sunt fratele vostru și vă iubesc. Nu ar fi mai simplu pentru mine să vă tolerez și să spun: „Ei bine, aici voi face un compromis!”? Dar nu pot face aceasta. Nu, domnilor. Când este Cuvântul, este Cuvântul, iar Dumnezeu ne-a ajutat să stăm pe Adevăr. Da, domnilor. Desigur ar fi plăcut să fiu bătut prietenește

pe umăr, dar ce voi face în ziua aceea când va trebui să stau în fața Lui, iar niște degete osoase se vor îndrepta împotriva mea și vor spune: „Ai știut Adevărul, dar nu ni l-ai spus!” Oh, nu vreau aceasta!

Acesta este motivul pentru care voi fi ca Pavel, care a spus: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.*” (Fapte 20.27). Eu nu sunt vinovat de sângele niciunui om. Dumnezeu știe că ceea ce vă spun este adevărul și confirmă acest lucru.

La ce trebuie să vă întoarceți voi? La fratele Branham? Dacă ați face aceasta, ați fi pierduți. Dați la o parte toate crezurile și întoarceți-vă la Hristos, pentru că El este Cuvântul. Pe mine nu mă interesează faptul că crezul vostru este vechi de cinci sute de ani, pentru că aceasta nu înseamnă nimic înaintea lui Dumnezeu. Fariseii și saducheii au început cu mult înaintea voastră și totuși au fost condamnați.

Oh, dar voi încercați să puneți dovada Duhului Sfânt pe alte lucruri. Eu cred în manifestarea Duhului Sfânt, dar ce face El? Penticostalii spun: „Dovada inițială a botezului cu Duhul Sfânt este vorbirea în limbi.”, însă eu am văzut vrăjitoare și vrăjitori care vorbesc în limbi. Da, i-am văzut cum vorbeau în limbi, apoi beau sânge dintr-un craniu de om, proroceau și negau existența lui Dumnezeu. Eu am fost printre păgâni și am văzut vrăjitoare care puneau creionul pe masă și îl făceau să sară în sus și-n jos, să scrie în limbi necunoscute și să le tălmăcească. Așa este. Dar aceasta nu are nici o legătură cu Duhul Sfânt. Cu toate acestea, eu cred că Dumnezeu vorbește în limbi necunoscute prin copiii Săi, însă problema este că voi puneți prea multă presiune pe aceasta: „De ce trebuie să fie unul care să tălmăcească? De ce trebuie să fie un mesaj pentru biserică?”

Alții spun: „Îi vom cunoaște după roadele Duhului, după dragoste, bucurie, etc. Aceasta este dovada adevărată.” Așa să fie oare? Dacă este așa, înseamnă că biserica creștină științifică vă bate pe toți, pentru că ei practică aceste lucruri mai mult decât voi penticostalii, metodiștii și baptiștii la un loc.

Dați-mi voie să vă arăt care sunt roadele Duhului Sfânt, apoi veți vedea dacă mergeți corect sau nu. Haideți să-L luăm ca exemplu pe Isus. Dumnezeu să mă ierte pentru cuvintele pe care am să le spun, fiindcă mă voi întoarce puțin împotriva Lui, ca să înțelegeți ce vreau să spun. Pentru aceasta, vom privi mai întâi adunarea de oameni din zilele acelea, apoi ne vom întoarce la adunare de oameni din după-amiaza aceasta.

Voi spune: „Domnilor, aici este un tânăr care se numește Isus din Nazaret și cu care nu am nimic a face. Ce ne învață Biblia? Că Dumnezeu este dragoste. Cine a fost primul lângă tine după ce te-ai născut? Bătrânul preot amabil. Așa este. Cine a venit la tine când erai în nevoi și ți-a împrumutat bani? Bătrânul preot amabil. Cine a stat împăciuitor între tine și mama ta și s-a rugat pentru voi când erați pe punctul să vă separați? Bătrânul preot amabil. Cine ți-a luat partea când erai certat cu vecinul tău, v-a împăcat și v-a adus înapoi în părtășie? Bătrânul preot amabil. Așa este. Cine este cel care-ți va spune ultimele cuvinte când vei fi pe patul de moarte? Toți ceilalți te vor lăsa să putrezești acolo, dar bătrânul preot amabil vine și te binecuvântează prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar ce-i cu acest Individ numit Isus din Nazaret? De la ce școală vine El? Bătrânul tău preot amabil a trebuit să-și sacrifice toată viața. Bunicul lui a fost preot și la fel stră-stră-străbunicul lui. El și-a dedicat toată viața acestei organizații, este învățat în Cuvânt și știe despre ce vorbește.”

Acum vorbim despre roada Duhului Sfânt: „...dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea...” (Galateni 5.22). Vedeți? Aceasta este roada Duhului.

„Cine este acest Isus și de unde vine El? N-am auzit să fi urmat vreo școală și de când a apărut, face un singur lucru: dă-râmă tot ce am zidit noi.” Nu avea prea multe roade ale Duhului Sfânt, așa-i?

„Ce a făcut cu negustorii aceia sărmani și cu oamenii de afaceri? Ei erau nevoiți să-

și pună mesele acolo, pentru ca cei care nu cresc oi să-și poată cumpăra una pentru a împlini cerința lui Dumnezeu. Dar ce a făcut Isus din Nazaret? Le-a răsturnat mesele, a împletit un bici de ștreanguri și i-a scos pe toți afară din Templu, numindu-l pe bătrânul preot amabil un șarpe din iarbă și un fățarnic.”

Puteți numi aceasta o roadă a Duhului Sfânt? Sigur că nu. Atunci unde este roada Duhului? Dacă te gândești la milă, într-o zi a trecut printr-o mulțime plină de orbi, șchiopi, nenorociți, uscați, schilozi, dar El nu l-a vindecat pe niciunul dintre ei. Era aceasta milă? Oamenii cu o gândire firească nu vor înțelege niciodată. Seminariile nu pot învăța aceasta, pentru că este o descoperire. Cu siguranță. Nici nu se poate pune problema de roada Duhului Sfânt, nu-i așa? Toți acei preoți aveau de zece ori mai mult dovada Duhului.

Cum vei deosebi ce este adevărat? Prin manifestarea Cuvântului lui Dumnezeu care este Lumina aceluia ceas. Cu siguranță. Aceasta este dovada Duhului Sfânt: să crezi Cuvântul lui Dumnezeu care este manifestat. El a fost Cuvântul manifestat pentru acel ceas, dar unii dintre ei l-au negat, au râs și și-au bătut joc de El; l-au numit ghicitor, posedat de diavolul, etc. Astfel, **singura dovadă a Duhului Sfânt este că crezi Cuvântul vorbit pentru ceasul în care trăiești**. Când vezi că este confirmat, umblă în Lumina Lui. Isus a fost Lumina aceluia ceas, pentru că El a fost Cuvântul făgăduit, dar deși a încercat să le spună aceasta, ei erau prea adânciți în întuneric ca să-l înțeleagă. La fel este și astăzi.

Noi suntem creaturi trecătoare, asta suntem. Puneți-vă nădejdea în Domnul și El va aduce viitorul înaintea, pentru că Îl vedem așa cum este în Cuvânt. Voi l-ați văzut confirmându-și Cuvântul făgăduit pentru astăzi; ați văzut semnele din lună și din biserică, așa că țineți minte toate aceste lucruri.

Cineva zice: „Ai spus „în biserică”? Dar ce are aceasta a face cu biserica?”

O clipă. Luna simbolizează biserica, iar Ierusalimul este cea mai veche biserică din lume. Biblia spune că Melhisedec a venit de acolo; El era Împăratul Salemului,

Împăratul Păcii, Împăratul Ierusalimului. Așa este. Ierusalimul este cel mai vechi oraș din lume, iar Biblia spune că „*Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile Neamurilor.*” (Luca 21.24). Noi trăim aceasta chiar acum, este chiar aici. Eu sunt atât de sigur de aceasta, pe cât sunt sigur că numele meu este William Branham. Da, domnilor, noi putem vedea aceasta, pentru că totul este preumbrit și vestit și El îi cheamă afară pe cei aleși, în timp ce ceilalți bâjbăie în întuneric și se depărtează tot mai mult.

Noi vedem și credem Cuvântul Său legitimat înaintea noastră. Și dacă El a confirmat Cuvântul pentru astăzi, ce îmi mai pasă ce aduce noul an? Ce îmi pasă de anul viitor? Ce îmi pasă dacă trăiesc astăzi sau mor mâine? Fiecare Cuvânt făgăduit de El va fi confirmat; fiecare în parte. Și dacă a fost în stare să-L împlinească acum, după două mii de ani, știu că chiar dacă vor mai trece o sută de mii de ani de acum înainte, Isus tot Se va întâlni într-un trup vizibil cu Mireasa Sa răscumpărată și o va lua de aici. Indiferent ce va veni, chiar dacă moda va merge înainte, iar oamenii vor bâjbâi într-un întuneric total crezând orice vor să creadă, Isus Hristos va veni din nou. Acesta este motivul pentru care îmi încredințez Lui viitorul și-I spun: „Doamne Dumnezeule, nu știu ce aduce ziua de mâine, însă știu că ea este în mâinile Tale.”

Cuvântul Lui este ca o simfonie măreață. Câți dintre voi au auzit vreodată o simfonie? Ei bine, se pare că toți. Țineți minte că simfonia este cântată de o orchestră. Cred că am spus corect simfonie. Vă amintiți simfonia aceea veche „Petru și lupul”? Eu am auzit-o, iar tobele și celelalte instrumente scot tot felul de sunete, imitând ciocănitura și urletul lupului, etc. și se aud sunete de trâmbiță. Aceasta este o simfonie.

Dacă nu o înțelegi, pentru tine simfonia este doar un zăngănit enervant de instrumente. De aceea trebuie s-o înțelegi. Totul se face prin semne și mișcări, ea fiind de fapt o dramă. Singurul care înțelege simfonia este compozitorul, iar cei interesați s-o cunoască, o studiază și astfel îi înțeleg schimbările de ritm și știu ce se întâmplă.

Compozitorul cunoaște fiecare mișcare de la început până la sfârșit. Ați știut aceasta? Cel care a compus-o știe fiecare joncțiune, iar dacă compozitorul o cunoaște, trebuie s-o cunoască și dirijorul, pentru că numai așa o poate conduce. Cum ai putea să-ți introduci crezul tău în așa ceva? O singură mișcare greșită a bățului la vreuna din joncțiunile simfoniei ar încurca întreaga orchestră și desigur, întreaga simfonie. Voi știți că acesta este adevărul. Compozitorul și dirijorul trebuie să fie în același duh.

La fel este și cu mareața Simfonie a lui Dumnezeu: se cântă încă din zorile timpului, iar predicatorul nu poate să privească la ea și să spună: „Cred că aici ar trebui să fie așa și aici ar trebui să mergi așa...” El trebuie să meargă așa cum îl călăuzesc notele și semnele muzicale. Așa trebuie predicată Evanghelia: întocmai cum spune Cuvântul, pentru că dacă adăugați un singur crez la ea, totul este deranjat. Simfonia trebuie să urmeze întocmai notele muzicale, pentru că numai așa poate fi jucată drama corect.

Dirijorul orchestrei trebuie să meargă întocmai cum a scris compozitorul și să bată tactul exact cum spune partitura. Totul se face prin semne, dar trebuie să fie semnul potrivit care să dea sunetul muzical potrivit. Astfel, Pavel a spus: „*Și, dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?*” (1Corinteni 14.8).

Compozitorul este Dumnezeu, Cel care a scris Biblia care cuprinde întreaga descoperire a lui Isus Hristos. El a cunoscut fiecare joncțiune a timpului, iar dirijorul care conduce semnul timpului, trebuie să urmeze întocmai semnele Bibliei. Aleluia. Înțelegeți?

Oh, frate și soră, ce este în neregulă cu lumea? De ce sunt considerat nebun? Undeva trebuie să fie ceva greșit, pentru că simfonia nu este în armonie cu partitura muzicală. Deși Cuvântul este Cel care trebuie predicat și manifestat, ei preferă să își facă un crez al bisericii sau orice altceva. Dacă este ceva în neregulă cu dirijorul, toată orchestra este derutată și nu știe ce să facă. Atunci toți se vor comporta ciudat, vor zice: „Ce s-a întâmplat? Ce este? Cum este posibil așa ceva?” și nu vor ști ce să facă. Vedeți? Se vor risipi pentru că simfonia nu este în armonie

cu Cuvântul. Aici este greșeala cu ceea ce oamenii numesc „trezirea din ultimul ceas” și tot aici a greșit și mișcarea pentecostală: au ieșit din ritmul Bibliei, s-au dus și s-au organizat așa cum au făcut toți ceilalți din trecut. Înțelegeți? Prin aceasta, au ieșit din ritm.

Dumnezeule, ai milă! Aș vrea să am cuvinte potrivite care să ajungă la voi și să vă facă să înțelegeți Adevărul.

Frate și soră, puteți vedea că totul trebuie să fie în armonie? Dirijorul trebuie să fie numai cu Cuvântul. Astfel, când Cuvântul spune ceva, tu nu spui altceva, pentru că dacă o faci, aceasta va da un sunet greșit și toată lucrarea va ieși din ritm. Așa este. Cuvântul lui Dumnezeu este o mare Simfonie, iar tu trebuie să începi cu El și să îi urmezi Partitura întocmai. Vedeți? Voi trebuie să intrați în ritmul acestei Simfonii.

Poate zici: „Ei bine, eu am aderat la biserică!” dar nu acesta este ritmul! „Eu am mers la altar și am spus: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu!” Și Satan face același lucru, dar nu acesta este ritmul. Vedeți? Tu ieși din luptă. Ce s-a întâmplat? Poate că un dirijor ți-a zis: „Da mâna și trece-ți numele în registrul bisericii; alătură-te clubului sau organizației noastre și este în ordine.” Însă dacă faceți aceasta, voi voi sunteți ieșiți din ritm, apoi când vine supranaturalul și se manifestă în mijlocul unui grup mic, spuneți: „Ce este aceasta? Oh, ei sunt în afara armoniei!” Mergeți însă înapoi la Cuvânt și atunci veți vedea cine este în afara armoniei. Înțelegeți? Uitați-vă la ceea ce a făgăduit Dumnezeu; vedeți ce a spus Compozitorul despre aceasta.

Voi aveți toată lumea în audiență, de aceea vă uitați de jur împrejur. Biserica ar trebui privită ca o stea strălucitoare, ca o Lumină aflată pe vârful unei stânci, care să nu poată fi întrecută de nici un om în strălucire și nici condamnată de cineva; dar astăzi a ajuns de râsul lumii, pentru că dirijorii au ieșit din armonia Compozitorului. Înțelegeți ce vreau să spun? Ei cântă note care nu se găsesc în Partitură. Acesta este motivul pentru care muzicienii nu știu ce să facă și toate bisericile au ajuns într-o mare încurcătură. Noi am vorbit împotriva tuturor acestor

lucruri și le-am condamnat, dar după aceea ne-am asociat cu ele. Oh, pe undeva este ceva greșit!

Voi trebuie să interpretați această Simfonie așa cum a scris-o El; trebuie să intrați în ritmul ei, în Cuvântul făgăduit. Priviți cum a făcut El aceasta de la început și prin epocile trecute; priviți cum o face acum, fiindcă El a procedat întotdeauna la fel.

Uitați-vă la dirijor și la felul cum urmează Partitura. Dacă nu merge corect și te îndeamnă spre o organizație, să știi că nu este un dirijor adevărat, pentru că adevărații dirijori nu au făcut niciodată aceasta. Ei i-au îndreptat întotdeauna pe oameni spre Cuvânt, pentru că ei erau Cuvântul aceluia ceas. Ce s-a întâmplat prin faptul că au trăit Cuvântul? L-au manifestat pe Dumnezeu. Aceasta a adus Cuvântul scris pentru acea zi la Viață, pentru că a venit la ei și li s-a descoperit. Aceea a fost Piatra lor. Aleluia!

Isus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, este Piatra noastră: „...pe această piatră voi zidi Biserica Mea,” pe Cuvântul lui Dumnezeu descoperit. **Shalom** credinciosului adevărat. **Pace**. Noi suntem în timpul sfârșitului, iar El a spus: „...pe această piatră voi zidi Biserica Mea,” pe descoperirea Cuvântului.

Cineva spune: „Ei bine, tu ești un om mare, ești ca Moise; ești un gentleman...” Nu aceasta contează, ci faptul că descoperirea spune: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”

Când a auzit aceasta, „Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.” (Matei 16.17). Vedeți? Pe acest adevăr care ți-a fost descoperit îmi voi zidi Biserica.

Cine este El? Cuvântul: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” (Ioan 1.1). Cuvântul este încă Dumnezeu și El Se

manifestă la fel cum a făcut-o înainte; la fel cum a făcut-o prin Moise, Ilie și Isus. Da, Dumnezeu este Același și dovedește că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13.8). Înțelegeți? De aceea, acești dirijori nu te-au îndreptat niciodată spre o grupare, ci te-au îndreptat spre o Persoană, spre Cuvânt, spre Dumnezeu.

Poate zici: „De unde să încep, frate Branham?”

De la cruce, începe cu El de la cruce. Biblia spune să te pocăiești, să crezi Cuvântul și apoi să urmezi ritmul Partiturii, al Cuvântului. „Ei bine, cum să fac aceasta?” Continuă să ții cadența cu ritmul Cuvântului. După ce recunoști că primul pas pe care trebuie să-l faci este pocăința, pășește înainte. Fă acest prim pas, apoi fă următorul pas unde zice Biblia și așa mai departe, continuând să mășăluiești cu El. Nu întrerupe ritmul dacă ești o parte din Simfonia lui Dumnezeu! Nu întrerupe ritmul Cuvântului! Nu întreba: „De ce? De ce mi s-a întâmplat aceasta? Eu am încercat, frate Branham, dar ei m-au respins.” Știți ce aș face eu? Aș prefera să mor mai degrabă de foame, decât să renunț la El. Nu mă întrebați de ce. El cunoaște ritmul și știe ce joncțiuni trebuie să aibă loc, pentru că totul este scris în Partitură. El știe totul despre această Simfonie și îi cunoaște ritmul. De aceea, nu întreba niciodată: „De ce?” ci crede numai.

Dumnezeu S-a mișcat cu Cuvântul Său prin fiecare epocă și nu a schimbat niciodată ritmul puterii Sale, în ce-i privește pe oamenii aleși și legitimați de El. El a păstrat ritmul Cuvântului Său în toate timpurile: în zilele lui Noe, în timpul lui Moise, în timpul lui Ilie, David, Ioan și Isus. A venit în felul acesta prin toată istoria, iar sămânța aleasă a văzut aceasta, a crezut și a pășit exact în acel ritm.

Ceilalți spun: „Ei bine, dar biserica spune...” Ceea ce spune biserica nu are nimic a face cu aceasta. Tu ești născut în Cuvânt, pentru că ești născut în Hristos, iar Hristos este Cuvântul.

Poate zici: „Ei bine, frate Branham, dar eu nu pot vedea înainte.” Atunci uită-te în sus, pentru că Dumnezeu a făgăduit că dacă vei privi în sus, Îl vei vedea pe El.

Shalom! Pacea lui Dumnezeu să se odihnească peste tine.

„Atunci de ce îşi bat joc oamenii de mine, frate Branham? Celelalte femei râd de mine pentru că am părul lung şi spun că sunt demodată.” Aceasta li se spune femeilor. Dar bărbaţilor? „Tu nu mai poţi avea părtăşie cu noi pentru că crezi Biblia. Nu te mai putem accepta printre noi, fiindcă crezi cutare şi cutare lucru...”

Dar tu ştii că ceea ce crezi este exact ce spune Cuvântul şi că Dumnezeu este obligat să stea de partea ta şi să te susţină. Cu siguranţă. Nu are importanţă cât râd ei de tine. Dumnezeu este un Dumnezeu gelos. Țineți minte că suferința din pricina Cuvântului Său este o durere de creștere a harului Său în viața voastră. Așa este. Suferința pentru Cuvântul Său este doar o durere de creștere. Voi știți că și copiii de 10-12 ani au dureri. Astfel, copilul vine la mama sa și-i spune: „Mamă, mă dor mâinile și picioarele,” dar acelea sunt dureri de creștere, sunt dureri care arată că este în creștere.

Când cineva râde de tine și spune: „Femeia aceea este o demodată,” sau: „Uită-te la el! Înainte era...” să-ți amintești că acestea sunt dureri de creștere. De aceea sunt bune prigoanele: ele sunt dureri de creștere.

Oh, da! El îngăduie tot timpul răscruci și joncțiuni. De ce? Ca să ne pregătească pentru lucrarea Sa. Puteți înțelege? El face aceasta ca să te pregătească, să te facă destoinic pentru lucrarea la care ești chemat. Acestea sunt durerile tale de creștere. Dar El a făcut același lucru și cu Daniel și cu cei trei tineri evrei care au fost aruncați în cuptorul încins. Ce a făcut focul? Le-a ars doar legăturile cu care erau legați. Înțelegeți? Aceasta a fost tot ce le-a făcut: le-a ars legăturile.

Uneori este nevoie să fii trecut prin încercări ca să fie ruptele legăturile lumii de peste tine și să fii scos de acolo. S-ar putea ca ele să te scoată mai întâi din crezul tău. Este ca în cazul unui om care este pe punctul să se înece în râu: mai întâi îl scoți pe om din apă și apoi scoți apa din el. La fel trebuie să facă și Dumnezeu uneori. Lasă-L să te scoată mai întâi afară, apoi va scoate și lumea din tine. Primul

pas pe care trebuie să-l faci tu este să ieși afară din lume, iar aceasta îți provoacă uneori dureri de creștere. Desigur.

Dumnezeu stă pe Cuvântul făgăduit pentru fiecare an. Astfel, anul acesta stă pe Cuvântul făgăduit pentru anul acesta. Dar indiferent ce va fi, eu vreau să fiu în centrul voii Lui, așa cum au fost și cei trei tineri.

Vreau să fiu la fel ca Avraam, când a ajuns la acea răscruce și nu a știut ce să facă. Dumnezeu îi spusese: „Eu îți voi da un fiu!” și el a așteptat timp de douăzeci și cinci de ani împlinirea acestei făgăduințe, iar când fiul a venit, Dumnezeu i-a zis: „Ia-l pe fiul acesta, prin care ți-am spus că te voi face părintele multor neamuri, du-l sus pe munte și omoară-l! Distruge încununarea celor douăzeci și cinci de ani de așteptare.”

Avraam nu s-a îngrijorat și nu a fost deranjat deloc de ceea ce-i cerea Dumnezeu, ci a adunat lemne, le-a pus pe un măgar, și-a luat fiul și s-au urcat împreună pe vârful muntelui ca să-l jertfească. A făcut toate acestea pentru că știa că „*îl primise ca înviat din morți*”. De ce aceasta? Pentru că pântecul Sarei fusese mort și el era steril, deci omenește ar fi fost imposibil să-l aibă. El avea o sută de ani, iar ea avea nouăzeci, așa că acel fiu venise prin Cuvântul făgăduit. Astfel, Avraam știa că dacă Dumnezeul care îi spusese cu douăzeci și cinci de ani în urmă că va avea un fiu cu soția sa, îi cerea acum să-l aducă jertfă, va fi în stare să-l ridice din nou la viață și să i-l dea înapoi. Amin.

Slavă Domnului, fraților! Mă simt atât de bine, pentru că știu un lucru: „El este în stare să-l ridice din nou!” Noi vom sta în Lumina neîntinată a acestui ceas, iar când va veni clipa, Dumnezeu ne va ridica să fim Lumini strălucitoare împotriva acestei generații. Amin. Nu-i de mirare că El a spus că împărăteasa Sudului se va ridica la judecată împreună cu generația aceasta și o va condamna, pentru că ea a venit din cele mai îndepărtate locuri ale pământului ca să audă înțelepciunea lui Solomon, și iată că aici stă Unul mai mare decât Solomon!

Cum a fost posibil ca regina aceea micuță și păgână să vadă Lumina, iar acea generație să stea acolo și să nu-L vadă pe El? Ea a călătorit timp de trei luni prin deșert și a parcurs sute de mile pe spatele unei cămile, ca să audă înțelepciunea lui Solomon, care era doar o umbră a Celui ce avea să vină...

Pentru că acest nou an este hotărât de Dumnezeu, tu să stai în Cuvântul Lui! Umblă pe unde îți spune Cuvântul să umbli, așa cum a făcut întotdeauna sămânța aleasă în ziua în care a văzut Cuvântul. Ce au făcut ei? Dacă au fost sămânța aleasă, au pășit în fiecare epocă în acest Cuvânt, pentru că El nu dă greș niciodată. Câți dintre voi cred că Isus Hristos este Cuvântul?

Ieri am ascultat un program transmis de o anumită denominațiune, iar domnul H.M.S. Richards a spus că a scris cartea anului. Deși nu sunt de acord cu învățătura Adventiștilor de ziua a șaptea, mie îmi place acest bărbat și nu vreau să-l contrazic. Totuși nu sunt de aceeași părere cu el în ceea ce a spus. Cartea aceea poate fi cartea anului pentru domnul Richards, dar pentru mine cartea anului este Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu. Las-o numai să trăiască pentru ce a fost făgăduită să trăiască! Da, domnilor. În fiecare an care va veni și în fiecare an care a trecut, El este același Dumnezeu veșnic care trăiește prin Cuvântul veșnic pe care L-a vorbit, dovedind că fiecare făgăduință din El este adevărată.

Astfel, Dumnezeu a făgăduit că va nimici pământul prin apă și a făcut aceasta în zilele lui Noe. El a făgăduit că va trimite un eliberator și va scoate Israelul din Egipt, după ce au stat timp de patru sute de ani în robie, și a făcut întocmai. El i-a jurat lui David că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie, acesta fiind Hristos, și așa a fost; a făgăduit că îl va trimite pe Ioan Botezătorul înaintea venirii lui Isus Hristos și așa a făcut. El a făgăduit că Îl va trimite pe Mesia și a făcut și aceasta.

Domnul a vestit că lumea religioasă va intra într-o Confederație și vor forma un sistem, o putere care va fi condusă de fiara care șade pe cele șapte coline, și vedem că se întâmplă întocmai. El a spus că biserica va fi prigonită și dată morții, și ei au făcut aceasta.

El a spus că se vor ridica reformatorii și așa a fost. A spus ce se va întâmpla în fiecare epocă și a vorbit despre timpul acesta, iar astăzi îl vedem aici, făcând Cuvântul viu, așa cum L-a făcut de la început. Cu siguranță.

Și când fiecare făgăduință va fi împlinită, moartea va fi înghițită de biruință și va veni Isus. Când ultimul lucru făgăduit va fi confirmat, peste pământ va veni o pace veșnică, un **Shalom** veșnic.

De ce nu a fost pace când a venit Isus, Domnul păcii? Pentru că nu tot Cuvântul a fost împlinit în timpul acela, ci El îl împlinește astăzi. Cuvântul este un gând exprimat. Astfel, Dumnezeu L-a gândit și L-a exprimat prin profeții Săi, iar acum trebuie să se împlinească. El ne-a vestit toate aceste lucruri, ca să nu facem nici o greșală și să nu bâjbâim prin întuneric când le vedem împlinindu-se.

Acum, El a făgăduit că-L va trimite pe Hristos a doua oară, iar când va face aceasta, când Hristos va veni a doua oară, va fi un **Shalom** veșnic.

Ascultați-mă, prieteni, în timp ce încheiem. Țineți minte că Biblia este Fântâna înțelepciunii. Ea nu vine de la un doctor, de la unul cu Ph.D. sau LLD, ci este Cuvântul lui Dumnezeu. În Templu erau sute de doctori în teologie și totuși au fost întrecuți de un Copil de doisprezece ani, pentru că El era Cuvântul. Băiețelul acela nu avea nici o educație, însă El era Cuvântul, Lumina vorbită pentru acea zi, Cuvântul manifestat. Trebuia să fie. Nu-i de mirare că ce spunea El se împlinea întocmai, pentru că era Cuvântul. Spuneți „Amin” dacă înțelegeți. „Amin.” El era Cuvântul.

Amintiți-vă că aceasta este Biblia, nu o carte a anului scrisă de nu știu cine. *„Dumnezeu să fie găsit adevărat, și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.”* (Romani 3.4). Cultele și religiile au adunat o mulțime de oameni în ele, dar Dumnezeu nu a lucrat niciodată cu asemenea grupuri. Credeți că dacă Isus ar veni astăzi, s-ar pune de partea metodiștilor, baptiștilor, adventiștilor, martorilor lui Iehova, științei creștine, prezbiterienilor sau penticostalilor? Nu, domnilor! Cu siguranță nu ar face

aceasta.

Este o problemă personală: este între tine și Dumnezeu. Nu există doi oameni care să aibă aceiași ochi sau aceleași degete, ci toți sunt diferiți și Dumnezeu se îngrijește de fiecare om în parte, separat. De unde știi dacă un om este sau nu corect? Du-te înapoi și vezi dacă este cu Cuvântul. Dacă este cu Cuvântul, Dumnezeu se va îngriji de el, dar dacă nu este cu Cuvântul, se va îngriji altcineva. Înțelegeți? Așa este.

Țineți minte că Biblia este Fântâna înțelepciunii și ține în ea toată nădejdea viitorului. Shalom. Pacea lui Dumnezeu.

Se povestește că odată era un băiețel care-și pierduse tatăl înainte să-l poată vedea. Când avea cam 10-12 ani, el s-a dus la fratele său, John, care era cu câțiva ani mai mare, și l-a întrebat: „John, tu ți-l amintești pe tata?” „Da.”

„Cum arăta?” „Păi, era un bărbat înalt și foarte cumsecade. A fost întotdeauna bun cu mama și s-a purtat frumos cu mine și cu toată lumea.”

„Aceasta este tot ce știi despre el, John?”

„Henry, toată lumea spune că seamăn foarte bine cu el,” a răspuns John. „Spune că am același caracter ca el.”

„Oh, aceasta este bine, este ceea ce vreau să știu. Înseamnă că atunci când te văd pe tine, îl văd pe tata.”

Asta este! Când lumea vă vede pe voi, Îl vede pe Isus Hristos în voi, pentru că sunteți manifestarea Cuvântului Său scris pentru această zi...

Unde Îl vezi tu pe Isus în David? Când Cuvântul S-a manifestat prin el. Cum Îl vezi pe Hristos în Ilie? Îl vezi în carul acela de foc, când a fost luat la cer? Atunci a fost confirmat Cuvântul Său.

Cum Îl vezi în Moise? Isus a fost în Moise. Așa spune Biblia. Înțelegeți? Așa este. El a fost în rugul aprins când era Moise în pustie.

Cum Îl vor cunoaște oamenii pe Isus Hristos? Când Îl vor vedea în voi, pentru că El a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12). Înțelegeți? Așa vă va cunoaște lumea și va ști că sunteți copiii Lui.

Eu nu spun că penticostalii unitarieni sunt mai buni decât cei cu doi sau trei dumnezei; nu spun că metodiștii sunt mai sus decât baptiștii, nici că baptiștii sudiști iau premiul anului pentru toate bisericile baptiste sau protestante. Am înțeles că ei au cel mai mare număr de membri, dar aceasta nu-i face cu nimic deosebiți de ceilalți, pentru că Dumnezeu nu se uită la număr. Păgânii sunt mai numeroși decât voi toți și catolicii vă întrec. Înțelegeți? Dar Dumnezeu nu se uită la aceasta. Tu ești cunoscut când Isus Hristos trăiește în tine, când Viața Lui și Cuvântul făgăduit pentru această zi se reflectă pe Sine însuși în tine. Înțelegeți?

Cuvântul care a fost reflectat în Moise nu Se putea reflecta și în Ilie, pentru că aceea era o altă zi. Cuvântul care se reflecta în Noe, nu putea fi în Moise, pentru că Noe a construit o arcă, în timp ce Moise a condus un popor în libertate, așa cum fusese făgăduit. Aceeași Lumină s-a reflectat și în unul și în celălalt, dar a lucrat diferit.

Tot Noul Testament vorbește de ceasul acesta; Isus Hristos a vorbit despre ceasul acesta. Cine este în lucrare? Un om? Nicidecum! Este Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, manifestând, reflectând Lumina Cuvântului făgăduit pentru această zi.

Când oamenii văd că trăiești ca El, când îți văd caracterul și conduita față de Cuvânt, când văd manifestarea Cuvântului în viața ta, Îl văd de fapt pe Isus Hristos în tine. Ei nu trebuie să se uite într-o parte și să întrebe: „Ce este nou în această învățătură?” pentru că atunci când te vor vedea, vor ști că este Dumnezeu.

Shalom! Pacea lui Dumnezeu să fie peste voi! Shalom ție, când vezi și crezi Cuvântul lui Dumnezeu confirmat în întregime pentru această epocă! Pășești așa în noul an! Puneți-L pe El înaintea voastră, așa cum a spus David: *„Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin.”* (Psalmul 16.8).

Ce contează dacă vei sta față în față cu moartea? Dumnezeu a promis că te va ridica. Ce contează dacă vei fi ucis într-un accident? Tu ai Viață veșnică! Se poate întâmpla orice, fiindcă nu este nimic să ne poată despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Hristos Isus. Foametea, primejdiile, lipsurile, nimic nu ne va putea despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Hristos Isus, Domnul nostru. El este Cuvântul. Shalom!

Haideți să ne plecăm capetele. Stați toți cu capetele plecate, doar un moment. Pacea lui Dumnezeu.

.....

... Cum a fost în zilele lui Noe, când oamenii mâncau, beau, se căsătoreau, ca în Reno, Nevada, și în toată lumea unde sunt acele locuri cu lumină roșie, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.

Cum a fost în zilele Sodomei, când Dumnezeu S-a manifestat în chipul unui Bărbat pe care Avraam L-a numit „Elohim”, adică „Cel ce există prin Sine însuși,” și a stat la masă, a mâncat carne și pâine și a băut lapte, apoi i-a spus lui Avraam ce gândea soția sa Sara, care se afla în cortul de la spatele Lui, așa va fi și la venirea

Fiului omului. El a spus: „*Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea...*” pentru că „*...Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.*” (Ioan 14.19; Matei 28.20).

Iudeii se întorc în patria lor și vedem cum se împlinesc sub ochii noștri o mulțime de lucruri care ne-au fost vestite. Ce este aceasta? Nu pot să vă spun totul, dar Cuvântul S-a manifestat. Ce credeți că au făcut evreii când au văzut manifestarea Cuvântului făgăduit? S-au pregătit de plecare.

Prietene, dacă ești pregătit, începe anul acesta în mod corect. Începe-l cu mâna ta în mâna Lui și cu Cuvântul lui Dumnezeu în inimă. Spune: „Doamne Isuse, nu știu care parte din Simfonie vrei s-o cânt, dar când va veni acea cotitură și voi fi prigonit, batjocorit și luat în râs, voi lua poziție tot pentru Tine, pentru ca Simfonia Ta să nu fie încurcată din cauza mea. Orice ar fi, eu voi sta drept pe Cuvântul Tău. Voi sta pe El chiar și când moartea va bate la ușă, fiindcă și aceasta face parte din Simfonie; și eu știu că așa cum va bate moartea la ușă, într-o zi va bate și învierea, iar atunci mă vei ridica din nou. Totul este parte din Simfonia Ta, de aceea Te rog să mă lași să fac și eu parte din ea astăzi.”

Câți dintre voi doresc să facă legământ cu El și să spună: „Frate Branham, începând de anul acesta, începând cu această adunare, Îi promit lui Dumnezeu că iau poziție pentru El, că voi sta pe Cuvântul Lui făgăduit și că voi trăi așa cum îmi cere El: în ascultare și în umilință, astfel încât să-mi ia viața și s-o pună în marea Sa Simfonie, ca să fiu unul din cei pe care îi va ridica în zilele din urmă. Amintește-mă în rugăciune, pentru că îmi ridic mâna, dar nu o fac pentru tine, ci pentru Dumnezeu.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze oriunde v-ați afla. Și mâna mea este ridicată spre El.

Doamne, ia-mă Tu. Doamne Dumnezeule, nu lăsa ca mintea să mă oprească vreodată pentru un dolar în plus, pentru moda lumii sau pentru că cineva mă bate

pe umăr și-mi spune: „Oh, frate Branham, aceasta este...” cum s-a întâmplat cu Iuda. Nu, Dumnezeule! Nu îngădui să se întâmple vreodată așa ceva, pentru că doresc să urmez calea celor disprețuiți ai Domnului, chiar dacă sunt puțini. Voi fi un frate pentru toți oamenii, îi voi iubi din toată inima și voi face tot ce-mi stă în putință ca să-i ajut, dar nu mă lăsa niciodată, Doamne, să mă abat de la acest Cuvânt. Vreau să mă ridic și eu în acea zi din urmă, fiindcă știu că numai cei care sunt incluși în această mare Simfonie, așa cum am încercat să explic în dimineața aceasta, vor veni la marea înviere care va avea loc la sfârșitul părții muzicale, iar îngerii vor ovaționa, în timp ce sfinții vor mărșălui biruitori. Ei sunt cei care au participat la această parte a dramei care se joacă chiar acum, Doamne.

Noi știm că într-o dramă actorii își schimbă măștile și trec de la un rol la altul. Aceasta ai făcut și Tu, Doamne. Ai venit din Duhul, Dumnezeule, Mare laHVeH, și Ți-ai pus masca unei ființe umane, schimbând ritmul muzicii. Ți-ai pregătit un cort, ai venit jos și din Dumnezeu ai devenit Om, ca să mori și să răscumperi omul. Da, Tu Ți-ai schimbat masca. Apoi Ți-ai schimbat-o din nou și Te-ai travestit în oamenii care cred și se comportă conform Cuvântului pe care L-ai scris. Binecuvântați sunt ochii care văd aceasta; binecuvântate sunt inimile care primesc aceasta și binecuvântate sunt urechile care aud aceasta, pentru că atunci când Simfonia ajunge la încheiere, va fi o înviere. Dumnezeule, ajută-ne pe toți să fim acolo.

Binecuvântează acest grup mic. Tată, noi știm că această bandă va merge în toată lumea, iar aici, în Phoenix, se află un grup mic, o audiență amabilă. Oh, Dumnezeule, de cincisprezece ani predic puternic și cert, dar Tu știi că motivul este dragostea. Dragostea adevărată înseamnă să pedepsești și să cerți. Dragostea înseamnă disciplină. Oh, Dumnezeule, în săptămâna aceasta aș vrea să ne disciplinezi Tu, prin Cuvântul Tău. Îngăduie-ne să vedem puterea Ta ridicând bățul, iar ochii orbilor să fie deschiși și marele Duh Sfânt să vină vizibil în audiență. Îngăduie ca fiecare biserică și fiecare predicator să fie puși pe foc, iar Convenția oamenilor de afaceri care vine, să pună pe foc, pentru Dumnezeu, inima fiecărui om de afaceri din acest oraș. Fă aceasta, Doamne. Noi nu știm ce să facem în această privință, dar cerem și credem că așa va fi, pentru că încredințăm totul în mâna Ta, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Acum, haideți să stăm în picioare. Eu am o vorbire greoaie și pronunț cuvintele greșit, dar voi spune aceasta pentru că mă simt împins s-o fac. Câți dintre voi ați înțeles ce am vrut să spun prin „Simfonia lui Dumnezeu”? Ridicați mâinile. Mulțumesc. Bine. Credeți că este o simfonie? Înțelegeți? Eu nu cunosc termenii muzicali, de aceea, dacă este printre noi vreun muzician îl rog să mă ierte pentru vocabularul sărac pe care îl am. Ce pot spune este că trebuie să intri în ritmul acelei melodii ca s-o poți înțelege. Acesta este singurul mod de a-L înțelege vreodată pe Dumnezeu: să intri în ritmul acesta.

„Cum voi putea face aceasta, frate Branham? Eu sunt la fel de corect și dacă sunt metodist, baptist sau penticostal.” Nu acesta este ritmul; Ritmul este Dumnezeu. Dumnezeu este Cuvântul și Cuvântul este Dumnezeu. Ritmul lui Dumnezeu este să fii ascultător Cuvântului și să-ți ocupi locul., iar când El merge jos, jos, jos, sau oricum va merge, tu vei cunoaște toate aceste joncțiuni sau schimbări.

Uneori vei spune: „Oh, dureri de inimă și încercări...” Oare nu a spus Dumnezeu că *„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.”* (Romani 8.28). *„...toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, în timp ce Eu Îmi cânt Simfonia.”* Apoi vezi că ești doborât, trântit la pământ, prigonit și batjocorit. Țineți minte că de aceasta aveți parte pe această Cale. Dacă nu este așa, înseamnă că simfonia este în afara tonului corect.

Marele Compozitor știe exact ce este aceasta. El te-a cunoscut de la început și ți-a pus numele în Cartea Vieții Mielului încă înainte de întemeierea lumii. Crezi aceasta? El știe ce trebuie să faci și indiferent cât de jos merge și cât de întunecat pare totul, trebuie să mergi în felul acesta.

Dacă te duce până în întunecimile morții, amintește-ți că El a zis: *„Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.”* (Ioan 11.25).

Prieteni, când marele Dirijor vine și bate tactul cu acest băț, nu va mai fi timp.

Când Îngerul din Apocalipsa 10 va pune un picior pe pământ și unul pe mare, având curcubeul în jurul capului, va jura că nu mai este timp. Când va veni timpul acela, te vei ridica din morți și în timp ce ceilalți vor zăcea acolo, tu vei intra.

Stai în Simfonie! Stai în Cuvântul lui Dumnezeu! Indiferent cât este de greu, stai cu El; stai acolo unde bate Dumnezeu ritmul! Uneori, El face ca necazurile să-ți rupă legăturile și să te elibereze. Da, El face aceasta. Poate zici: „Nu știu ce să fac în situația aceasta!” dar El știe, așa că ce contează? Tu interpretează-ți doar partea ta, pentru că El te ține în mâna Sa și te călăuzește.

Țineți minte că totul se face printr-un semn. Noi vedem în ce timp trăim, după semnul pe care l-am primit; așa știm ce face Simfonia astăzi. Este un timp al separării, un timp în care Lumina se desparte de întuneric. Haideți să spunem aceasta împreună, pentru că simt că trebuie s-o facem. (Fratele Branham și adunarea spun: „Separă Lumina de întuneric!”) Să o spunem încă o dată: „Separă Lumina de întuneric!”

Aceasta este simfonia lui Dumnezeu. El a arătat-o în ceruri; a arătat-o pe perete și a arătat-o Personal. A făgăduit aceasta în Cuvânt, și noi am văzut totul confirmat. El separă grâul de pleavă; El separă Lumina de întuneric. Îl credeți din toată inima? Atunci haideți să cântăm în ritmul Simfoniei Lui.

Aș vrea să le spun ceva și păstorilor. Domnul să vă binecuvânteze, fraților. Vă mulțumesc pentru că v-ați adus adunările aici. Poate sunteți metodiști, bapțiști, prezbitierieni, dar ați observat că vă vorbesc la fel ca penticostalilor. S-ar putea să ajung să am o neînțelegere cu un om, dar îl iubesc oricum, pentru că dacă m-aș contrazice cu el doar de dragul de a mă contrazice, aș fi un fățarnic și nu aș avea dreptul să stau aici. Dar dacă mă contrazic cu el pentru că îl iubesc, îl înțeleg și sunt în părtășie cu el, indiferent ce s-ar întâmpla, ar rămâne tot fratele meu scump. Aș fi oricum de partea lui. Așa este. Dacă nu am aceasta în inima mea, atunci Dumnezeu să mă ia de la acest amvon, pentru că nu sunt potrivit pentru această slujbă. Vă spun aceasta din dragoste și pentru că am văzut ceva care vine, iar El nu m-a lăsat niciodată să greșesc, pentru că a fost întotdeauna Cuvântul Lui.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Haideți să ne plecăm capetele pentru un moment și să cântăm această cântare veche: „Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc.” Poate ne va da pianistul un ton. În ordine, pentru că putem cânta și fără acompaniament. Plecați-vă capetele:

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și mi-a răscumpărat salvarea

Pe lemnul de la Calvar.”

Domnul să vă binecuvânteze. Cred că s-au oprit benzile. Amin.

- Amin -